

[Martin Nielsen.]

steret, paa hvilket Grundlag jeg blev overført fra dansk til tysk Fængsel, hvad vi var anklaget for. Dette ved det socialdemokratiske Parti meget vel, nemlig den Kendsgerning, at Aksel Larsen og Martin Nielsen nøjagtig paa Datoen 9. April 1940 indledte deres illegale Arbejde imod den tyske Besættelsesmagt. Det ved det socialdemokratiske Parti udmærket vel.

Men alt det interesserer mig for saa vidt ikke saa forfærdelig meget, for der vil Vælgerne i Løbet af kort Tid komme til at træffe Afgørelsen. Hvad der derimod interesserer mig langt mere, er, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Fortsættelse af den Diskussion, vi forleden havde i denne Sal, stadig væk kredser om Aastedet og nu i Dag fremsætter den Paastand, at fra 9. April og indtil Slutningen var Danmarks Udenrigspolitik eller rettere Danmarks Neutralitet en Fiktion. Det anerkender jeg ganske aabent, men jeg anerkender ikke de Slutninger, det ærede Medlem drager deraf, for jeg fik i Virkeligheden den Opfattelse, at det ærede Medlem mente, at det officielle Danmark fra den første Dag havde været i Krig med Tyskland, at man over for Voldsmagten havde følt sig i Krig med det.

Jeg kan ikke rigtig forstaa det, og i Fortsættelse af Diskussionen fra forleden vil jeg gerne have Lov at nævne et Par Spørgsmaal, som ganske vist for visses Vedkommende har været draget ind i Debatten i Dag: Hvordan kan det forenes med Krig og Modstand mod den tyske Besættelsesmagt, at Regeringen den 22. Juni 1941 lod dansk Politi besætte Sovjetgesandtskabet her i København? Hvorfor overlod man ikke det smudsige Arbejde til Tyskerne, paa samme Maade som Tyskerne den 9. April selv lukkede det engelske og det franske Gesandtskab her i København? Hvordan kan det endvidere være — naar man gaar ud fra Forudsætningen, at man handler under Tvang, at det var nødvendigt —, at man saa ikke sørgede for, tilsyneladende end ikke gjorde Forsøg paa, saa vidt jeg kan se, at faa Frikorpsets Statutter skrevet paa en saadan Maade, at de vendte sig mod Tysklands Fjender i Almindelighed? Hvorfor havde de kun Brod mod Sovjetunionen? Hvorfor blev det med Regeringens Billigelse

dannede Frikorps kun vendt mod Sovjetunionen? Hvordan kan det være, at man, da man senere frigjorde Officererne til det samme Formaal, da ikke prøvede paa at vise Verden, at man handlede under Tvang og ikke førte en ganske bestemt Politik; hvordan kan det være, at man ikke frigjorde Officererne til Kamp mod Tysklands Fjender i Almindelighed, men kun til Kamp mod Sovjetunionen? Og ligeledes med Hensyn til Antikominternpagten. Den højtærede Udenrigsminister har her givet os noget af en Forklaring med Hensyn til Antikominternpagten, men klart er det jo dog, at de Kendsgerninger, som jeg har nævnt her, ude i Verden maatte opfattes som en fra dansk Side ganske bestemt orienteret Politik, netop fordi den fik den forfærdende Slagside, som den gjorde.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at Diplomatiets kun kender Nutidsformen, at hvad der er sket i Fortiden, er noget, som moderne realpolitisk Diplomati ikke interesserer sig for. Det er vel i Almindelighed taget rigtigt, at det er Realiteterne, der tæller, men lige saa rigtigt er det jo dog, at ogsaa andre Landes Diplomater og Udenrigsministerier bestaar af tænkende Mennesker, Mennesker, som ogsaa har deres Opmærksomhed henvendt paa, hvilken Politik vedkommende Land tidligere har ført, om de samme Personer, som har ført denne Politik, stadig har en fremtrædende Rolle.

Hvis jeg ikke tager meget fejl, understreges det af den Note, hvormed Sovjetunionen ledsagede sin Genanerkendelse af Danmark. Den højtærede Udenrigsminister vil sikkert retlede mig, hvis jeg skulde tage fejl. Ordlyden kan jeg naturligvis ikke huske, men Meningen tror jeg nok jeg er i Stand til at udtrykke. Efter at den danske Regering gennem den højtærede Udenrigsminister havde anmodet Sovjetunionen om Genoptagelse af den normale diplomatiske Forbindelse, bekræftede Sovjetregeringen dette i en Note til den danske Regering, hvis afgørende Punkt for mig var dette, at Sovjetunionens Regering i den Kendsgerning, at Danmarks nuværende Regering og Danmarks nuværende Rigsdag anmoder om Genoptagelse af de diplomatiske Forbindelser med Sovjetunionen, ser en Fordømmelse fra Danmarks nuværende Regering og Danmarks nuværende Rigsdags Side af de Handlinger, den tidligere Regering og den tidligere Rigsdag gjorde sig skyldig i, og som medførte Afbrydelse af de diplomatiske Forbindelser mellem de to Lande. Det er altsaa ikke et ordret Citat, men jeg